

Recunoștința este relația dreaptă a omului față de Dumnezeu, a explicat Patriarhul Daniel

„Recunoștința este o relație dreaptă a omului față de Dumnezeu Creatorul, Dăruitorul, Vindecătorul și Mântuitorului”, a explicat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în predica rostită duminică la Paraclisul istoric „Sfântul M. Mc. Gheorghe” de la Reședința Patriarhală.

Părintele Patriarh a vorbit despre atitudinea celor zece leproși vindecați și despre recunoștința singurului vindecat care s-a întors să îi mulțumească Mântuitorului, ca model de recunoștință pentru fiecare dintre noi.

Patriarhul României a explicat faptul că Hristos îi trimite pe cei zece la preoți pentru că aceștia erau singurii în măsură să recunoască boală în comparație cu celelalte afecțiuni și să îi reintegreze în societate.

„Fiindcă vindecarea s-a produs pe cale, nu când au ajuns să arate preoților, la puțin timp după ce s-au despărțit de Hristos ei s-au vindecat, deodată. Însă, atât de preocupați erau cei vindecați să ajungă să arate preoților pentru a fi reintegrați în comunitate, încât nu s-a mai gândit că trebuie să mulțumească lui Dumnezeu, să slăvească pe Dumnezeu și să-i mulțumească omului prin care Dumnezeu i-a vindecat, adică lui Iisus”.

Interacțiunea cu samarineanul vindecat care s-a întors să îi mulțumească lui Hristos, ne arată că „Mântuitorul consideră că este nefiresc să primești o binefacere și să nu dai slavă lui Dumnezeu și să nu mulțumești oamenilor prin care Dumnezeu a lucrat”.

„Aici vedem că Hristos Domnul nu socotește nerecunoștința ca fiind un lucru firesc și consideră că nerecunoștința este o stare nefirească a sufletului. Fiindcă ei s-au vindecat de lepra trupului dar nu s-au vindecat de boala nerecunoștinței”.

Evanghelia de astăzi ne arată că recunoștința, explică Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, este „iubire smerită ca răspuns la iubirea milostivă”.

De aceea, „Hristos Domnul pune în contrast nerecunoștința celor nouă, cu recunoștința samarineanului care a mulțumit lui Iisus”.

„Acest contrast între sufletul celor care nu mulțumesc lui Dumnezeu și oamenilor pentru binefacerile primite și sufletul acestui samarinean recunoscător și smerit, ne arată de fapt că omul credincios, drept și demn este omul recunoscător”.

„Dumnezeu, care nu așteaptă mulțumirea oamenilor, apreciază pe omul recunoscător. Pentru că prin recunoștință omul crește duhovnicește. Recunoștința este o relație dreaptă a omului față de Dumnezeu, Creatorul, Dăruitorul, Vindecătorul și Mântuitorului.

„Omul drept este recunoscător, pentru că întreaga creație, lumea din jurul lui, este dată de la Dumnezeu. N-a făcut omul cerul și pământul, ci Dumnezeu Le-a făcut. Tot Dumnezeu L-a făcut și pe el, că nu era obligatoriu să existe neamul omenesc. Iubirea milostivă a lui Dumnezeu a dorit ca la fericirea veșnică a Persoanelor Preasfinte Treimi să participe ființe inteligente și iubitoare, îngerii și oamenii”.

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro